

[Aksel Møller.]

end i noget andet forslag, man har drøftet her i landet, fordi det går ud på, at et afkast på 5 pct. af en formue på indtil 10 000 kr. skal være skattefrit. Jeg beder det ærede medlem oplyse os om, på hvilken dato han har fremsat dette forslag i skatteudvalget. Hvis det virkelig skulle være således, at vi har overset et af det ærede medlem taget initiativ — det plejer man i reglen ikke at få lov til — beklager vi det, for et sådant forslag — eller noget i den omegn — kunne sandsynligvis være blevet lov. Som det fremkommer her, minder det mig nærmest om et intellektuelt røveri og ikke om en forklaring på en politik, som kan sættes i stedet for noget andet.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards tale var så udpræget et udtryk for, at han ønskede at optræde som forsvarer for den socialdemokratiske regering. Han gjorde det bl. a. ved at sprede forvirring omkring spørgsmålet om, hvad der var sket i økonomisk henseende i den forrige regerings tid. Han pegede på, at vi dengang havde modtaget Marshallhjælp på 550 mill. kr., og gik uden videre ud fra, at hvis vi ikke havde fået den, havde vi haft et underskud på ca. 200 mill. kr. Hvordan vil det ærede medlem sandsynliggøre det? Det er jo simpelt hen en påstand, en påstand lige så ubeviselig som en påstand om, at hvis min bestemoder havde været på hjul, havde meget været anderledes.

Jeg beder det ærede medlem om her fra talerstolen at begrunde, hvorfor vi ville have haft et underskud på 200 mill. kr. Hvis vi ikke havde modtaget nogen Marshallhjælp, måtte vi have lagt vor politik til rette derefter. Vi måtte formentlig have ført en strammere kreditpolitik, en mere forbrugsbegrænsende politik, end det blev nødvendigt, netop fordi vi fik disse midler. Men når det ærede medlem vil undgå at være deltager i blokdannelsen, hvorfor fremhævede han så ikke, hvorledes den socialdemokratiske regering, som trådte tilbage i 1950 med et underskud på ca. 700 mill. kr., foruden disse 700 mill. kr. havde haft en Marshallhjælp til sit valutabehov på 1 milliard kr.? Hvorfor hørte vi ikke, at den daværende regerings sande underskud ville have været 1,7 milliard kr., hvis den ikke havde fået Marshallhjælp?

Det ærede medlem har så nemt ved at se de fejl, der begås af venstre og det konservative folkeparti, men forfærdelig svært ved at se de fejl, andre begår, og det opfatter jeg på den måde, at det ærede medlem for så vidt er i færd med at svare på, hvor det radikale venstre vil stå ved næste valg.

Dette kom så tydeligt frem i en anden forbindelse. Det ærede medlem erklærede med en kynisme, som vi vistnok aldrig har hørt mage til i det høje ting, at grunden til, at den forrige regering fik lov til at leve, ganske oplagt var, at det var den eneste vej til den grundlov, det radikale venstre havde kæmpet for. Det finder jeg er en meget oplysende erklæring om det radikale venstres valg, når det gælder at tage standpunkt til partierne i det høje ting og til de regeringsmuligheder, der foreligger.

Jeg håber da ikke, at vi endnu en gang skal lokkes ind i en situation, hvor det ærede medlem forfølger formål, som han mener at kunne opnå gennem os, og alene derfor vil se venstre og det konservative folkeparti i et regerings samarbejde. Jeg er ikke så sikker på, at det ærede medlem ikke kunne spekulere på den slags ting igen, hvis lejlighed gives. Men det har efter min mening meget lidt med oprigtig politik at gøre. Hvis det ærede medlem f. eks. tænker på alle de beslutninger, han var med til at træffe i de tre år, da hans støtte var meget væsentlig fra dag til dag for den da siddende regerings økonomiske politik, var det da sådan, at han i nogle tilfælde gjorde andet, end hvad han fandt rimeligt, alene for at få et skatteforlig igennem? Når regeringen fik lejlighed til at fortsætte efter det første 1953-valg, da den var parat til at gå, var det da, fordi det ærede medlem udelukkende af hensyn til grundloven ønskede at bevare regeringen?

Jeg har en fornemmelse af, at der med denne erklæring fra det ærede medlem er sket en afsløring, som siger noget aldeles betydningsfuldt om det ærede medlems og det radikale venstres stilling i den nærmeste fremtid. Det gør ikke noget, at denne afklaring kommer. Skal der være nogen mening i dansk politik, skal befolkningen vide, hvilke muligheder der foreligger, og hvilke standpunkter de, der har mulighed for at træffe afgørelserne, har. Det ærede